

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK XI. * ČÍSLO 1 * JANUÁR - APRÍL 2021

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

ABBA, OTČE

**STIGMATIZOVANÍ –
PÁNOVI MILÁČIKOVIA**

4 – 6

PRI PRAMENI

ROZHOVOR
SO ZUZANOU ŠARISKOU

10 – 13

SV. JOZEF

15 – 17

ABBA, OTČE

DANIEL LYSÝ, šéfredaktor

Chcem sa tentoraz prihovoriť najmä mužom. „Aké to je, keď počuješ, ako na teba volá táta?“ Tú otázku som dostal, keď môj malý syn začal vyslovovať prvé slová.

Každý otec o tom vie svoje. Vieme, že tieto slová patria k najsilnejším a najkrajším, aké sme kedy počuli. Prinášajú silu a zlomenosť v jedinom okamihu. Sú to, ozaj, čarovné slová.

Ježišove „Abba“ iste tiež dojímalo Otcovovo srdce. No tie slová Ježiš adresoval ešte niekomu inému a nebol to Boh, ale človek. Bol to Jozef, jeho otec a manžel jeho matky.

Bol to Jozef, kto ako jediný z ľudí prijímal slová otec, ocko od Ježiša. Boli to chvíle, keď na Jozefa iste volal s úsmevom na tvári, s túžbou po objatí, s prosbou o radu a možno aj zo sna, keď sa ako chlapec Ježiš v noci bál. Čo sa vtedy odohrávalo v Jozefovom srdci? Keď do jeho uší Boží syn zašepkal: „Otecko“?

Jozef je vzorom otcovstva. Je to muž činu, poslušný na Božie vnuknutia. Hoci o ňom veľa nevieme, aj to málo stačí na to, aby ho o príhovor prosili mnohí svätci počas stáročí. Rovnako si ho chceme uctiť dnes aj my. Je to Jozef Veľký a zároveň Pokorný. Patrón otcov a patrón Cirkvi.

V tomto vydaní chceme venovať pár slov práve jemu i téme otcovstva. Veríme, že vás naše myšlienky povzbudia a potešia vaše srdce. Nech je Jozef pre náš všetkých veľkou inšpiráciou i orodovníkom.

Prijemné čítanie. •

Farská rodina 01/21 – Spravodajský servis

Rímskokatolícky farský úrad
Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves

Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
rkfu.snv@gmail.com

Stránkové hodiny:
Pondelok – Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h
V prvopiatkovom týždni je kancelária v pondelok, streda a piatok
DOOBEDA zatvorená

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Prosba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Keďže príspevok 0,50 € pokrýva iba najnutnejšie náklady na tlač, chceme vás poprosiť, aby ste na tento príspevok nezabúdali, pretože inak tieto výdavky nebudeme môcť pokryť. Je to váš milodar a zároveň podpora z vašej strany pre nás, ak máte Farskú rodinu radi a záleží vám na tom, aby rástla aj po obsahovej stránke.

Prosíme, nechajte svoj milodar s určením účelu v hociktovej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3159552257/0200 VÚB SNV.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

www.snv.fara.sk

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. Internet: www.snv.fara.sk. E-mail: rkfu.snv@gmail.com. Redakcia: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. E-mail: farskarodina@gmail.com. Zodpovedný odborný garant: Mgr. Slavomír Gallik. Šéfredaktor: Mgr. Daniel Lysý, PhD. Redaktori: Mgr. Martin Bartoš, Ing. Viera Kubovčíková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová, Ing. Peter Marhefka, PhD. a externí spolupracovníci a dopisovatelia. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. Sadzba a grafická úprava: RNDr. Margaréta Marcincinová. Technické spracovanie: PROGRUP SK, s.r.o., Bratislava. Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. Dátum vydania: 29. 3. 2021 Uzávierka budúceho čísla: 3. 5. 2021. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

MÔJ MILOVANÝ SYN

„Ale Pán opakoval: „Tvoja žena Sára ti porodí syna a dáš mu meno Izák, a svoju zmluvu s ním urobím zmluvou večnou preň i pre jeho potomstvo po ňom...“ (pozri Gn 17)

MARTÍN BARTOŠ, *kaplán*

Biblický príbeh milujúceho otca Abraháma a vytúženého syna Izáka je nám dobre známy. Už deti poznávajú tento otcovsko-synovský vzťah cez katechézy a hodiny náboženstva. Tento biblický príbeh nám môže povedať veľa aj dnes, do našich dní.

V prvom rade, aká je silná láska rodičov k svojim deťom. Hovorí sa, že niet väčšej bolesti pre otca, či mamu, ako to, že prežije svoje dieťa. Veľkú bolesť však rodičom spôsobuje aj to, keď dieťa síce žije, ale duchovne a hodnotovo, akoby umrelo. V živote zabľúdi a od rodiny sa vzdiali (príklad podobenstva o márnotratom synovi). Aj v týchto, nie ľahkých situáciách života, je pevná viera pre rodičov oporou i nádejou.

V druhom pohľade na príbeh Abraháma a Izáka môžeme pozeráť očami viery. Abrahám poznal na sto percent vôľu Boha, pretože mu to zjavil osobitným spôsobom. Muselo to byť extrémne ťažké roz-

hodovanie a rozhodnutie, veď Abrahám mal sám vlastnou rukou siahnuť na život toho, ktorého dlhé roky tak túžobne očakával a v ktorého príchod neskôr už aj prestal veriť. O to vrúcnejšie privítal jeho príchod na svet a musel ho iste strážiť ako oko v hlave. Do konfliktu akoby prichádzal vzťah k Bohu a vzťah k svojmu synovi (či rodine). Viaceré pasáže Biblie nám ponúkajú tento kontrast. No je dôležité položiť si otázku – chce skutočne Boh, aby náš vzťah k nemu bol v protiklade voči tým, na ktorých nám záleží, ktorých milujeme? Boh nechcel smrť milovaného syna Izáka, bola to dôležitá skúška pre Abraháma. Aj v našich životných situáciách, si musíme byť vedomí, že Boh nechce smrť našich blízkych, smrť nie je túžbou Boha, ale následkom dedičného hriechu, ktorým je celé ľudstvo poznačené, teda všetci bez ohľadu na vieru či neveru. Skutočný hlboký vzťah k Bohu má prehľbovať a upevňovať

aj naše vzťahy v rámci rodín. Čím bližšie sme k Bohu, tým bližšie sme aj k človeku, jeden k druhému.

Po tretie, môžeme vnímať silný Kristov predobraz. Izák má byť obetovaný, milovaný syn. Skutočne sa obraz obetovania milovaného syna napĺňa v Ježišovi Kristovi, on sa dobrovoľne obetuje za celé ľudstvo. Svojou smrťou a zmŕtvychvstaním vykúpil celé ľudstvo. Znovu obnovil vzťah človeka k Bohu a dal mu nádej na večné spoločenstvo s Ním. Naďalej však platí dôležitý fakt, Boh nás vykúpil bez nás, ale nespasí nás bez nás. Veľkonočné tajomstvo je stálym pozvaním do spolupráce s Bohom na osobnej spáse. •

STIGMATIZOVANÍ – PÁNOVI MILÁČIKOVIA

LUCIA SMOLEJOVÁ

Stigmatizovaní a stigmy

Stigmy sú fenoménom, o ktorý sa zaujímavú veriaci aj neveriaci, nadprirodzeným javom, v ktorom sa Kristove rany z času jeho utrpenia nevysvetliteľne objavujú na tele človeka. Niekedy sú viditeľné pre ostatných, inokedy nie, vtedy svätí trpia v dôsledku tzv. neviditeľných stigiem, v ktorých cítia Kristovo utrpenie bez viditeľných telesných znakov.

Na úvod si priblížime 5 zaujímavých skutočností:

1) *Prvé stigmy datujeme do 13. storočia* - nie sú známe žiadne informácie o stigmatikoch predtým, keď ich dostal sv. František z Assisi v 13. storočí.

2) *Od 13. storočia počet ľudí s týmto zážitkom stúpol na stovky* - odvtedy mnoho ľudí tvrdilo, že zázračne prijali stigmy.

3) *Aspoň jeden stigmatik pripustil, že to predstiera* - bola to františkánska rehoľná sestra Magdalena de la Cruz v Španielsku v 16. storočí. Niekoľko rokov tvrdila, že zázračne prijala stigmy, no svätý Ignác z Loyoly vyjadril o nej svoje

podozrenie. Na konci svojho života však po tom, čo ťažko ochorela, priznala, že jej stigmy boli falošné, bola odsúdená na pokánie po zvyšok svojho života v kláštore.

4) *Okolo 85% stigmatikov boli ženy* - podľa štúdie na začiatku 20. storočia, z 321 známych stigmatikov od 13. storočia až do dnešnej doby, len 41 boli muži. Napriek tomu k najznámejším patria práve muži, napríklad sv. František z Assisi a sv. Páter Pio. Zo žien si najčastejšie spájame tento jav so sv. Gemmou Galgani, sv. Veronikou Giuliani alebo sv. Ritou.

5) *Svätý Páter Pio mal stigmy 50 rokov* - jeden z najznámejších nositeľov stigiem z 20. storočia je sv. Páter Pio. Dostal ich ako mladý muž v roku 1911, neskôr zmizli. Definitívne sa mu stigmy objavili v roku 1918. Od 20. rokov až do polovice 50. rokov 20. storočia skúmali a vyšetrili jeho rany mnohé skupiny lekárov a vedcov s rôznymi závermi. Všetci súhlasili s tým, že rany boli naozaj skutočné. Pápež sv. Ján Pavol II. ho kanonizoval v roku 2002.

Pánovi miláčikovia - mystici a stigmatiči

Za prvého, verejnosti známeho stigmatizovaného, je považovaný **svätý František z Assisi** (1182 – 1226). Opis jeho stigmatizácie pochádza od brata Tomáša z Celana. Bolo to v roku 1224. Počas kontemplácie mal svätec videnie serafína, ktorý sa k nemu zniesol s rozpäťmi pažami a s nohami spojenými ako by bol pribitý na kríži. V tomto stave pocítil bolesť a na jeho rukách a nohách sa vytvorili krvácajúce rany po klincoch a rana v pravom boku, akoby bol zranený kopijou. Rany krváčali aj po jeho smrti. Krvou presiaknuté plátno môžeme aj dnes vidieť v Assisi. Za svätého ho vyhlásil pápež Gregor IX. v roku 1228. Súčasná veda dokázala zaujímavý fakt. Vedci skúmali kosti sv. Františka a ukázalo sa, že na kostiach jeho nôh sú skutočne viditeľné zakrivenia spôsobené nesprávnou chôdzou, mohlo to byť v dôsledku bolesti, ktorú pociťoval v prerazených chodidlách.

Jednou z najznámejších stigmatizovaných žien je **sv. Katarína Sienská** (1347 – 1380). Zjavil sa jej Ježiš a dal jej na výber korunu zo zlata alebo korunu z trnia. Vybrala si trňovú korunu, ktorá jej spôsobovala prudké bolesti. Okrem toho bola obdarená aj piatimi neviditeľnými stigmami, ktoré jej ostrou bolesťou pripomínali Ježišove rany. Opisuje to slovami: „*Videla som, ako mi Ukrižovaný Pán, zostupujúc z kríža, prichádza v ústrety. Bol ožiarený nevysloviteľným jasom a krásou. Z Jeho rán smerovali ostro sa lesknúce lúče k mojim rukám, nohám a boku. Hneď som pochopila tajomstvo...Bolesti v údoch, najmä však v srdci, boli také silné, že ak ma Boh neudrží, zomriem na mieste.*“ /J. M. Höcht, s. 20/ V roku 1461 ju pápež Pius II. vyhlásil za svätú.

Sv. Rita z Cascie (1371 – 1447) mala zvláštny druh stigmy – trň na čele, ten jej spôsoboval veľkú bolesť. Na rozdiel od väčšiny iných stigmatikov, jej rana bola otvorená stále. Znalec vykonávajúci obhliadku po jej smrti uviedol, že táto rana siahala až ku kosti, Rita musela znášať obrovské bolesti. V roku 1900 bola vyhlásená za svätú.

Sv. Terézia z Avily (1515 – 1582) bola stigmatizovaná na srdci. Opisuje to slovami: „*Po svojom ľavom boku som zbadala anjela v ľudskej podobe... Zdalo sa mi, že stojí v planúcom ohni. Musel to byť jeden z tých, ktorí sa nazývajú cherubíni. Meno mi nepovedal, ale vedela som jasne, že v nebi medzi anjelmi existujú rozdiely. V rukách držal dlhý zlatý šíp, na ktorého konci plápolal plamienok. Pociťovala som, že mi ním prerazil bok až do hĺbký srdca a keď ho vytiahol, cítila som, že kúsok z neho vytrhol... Veľkú bolesť zo zranenia som takmer nemohla zniesť...*“ /J. M. Höcht, s. 6/ S

touto jazvou na srdci žila ďalších 23 rokov! Pitva po je smrti potvrdila, že srdce malo viaceré rany, z toho jednu až päťcentimetrovú. Dodnes je uchované vo vzácnom puzdre na hlavnom oltári karmelitánskeho kostola v Albe. Srdce niekedy začne tlčiť a rádové sestry tvrdia, že tlkot sa ozýva tak často a nahlas, že niekedy je ťažké sa sústrediť počas pobožnosti. V roku 1622 bola vyhlásená za svätú.

Sv. Veronika Giuliani (1660 – 1727) táto Talianka mala stigmy na rukách, nohách a na boku, srdce mala prebodnuté mečom a doň vtlačené náboženské symboly – korunu, kalich, kríž, sedem mečov a písmená, ktoré znázorňovali iniciály príslušných cností. V roku 1681 bola korunovaná trní. Trpela každý piatok, oveľa viac počas veľkého pôstu a svätého týždňa aj počas modlitby za niektorého hriešnika, keď sa jej trňová koruna vrývala čoraz hlbšie... V roku 1839 bola vyhlásená za svätú.

Bl. Anna Katarína Emmerichová (1774 – 1824), nemecká mystička, si vybrala namiesto koruny z kvetov korunu z trnia. Sama si ju potom na hlavu silno pritlačila. V roku 1812 jej pribudli stigmy na rukách, nohách, v boku a rana v srdci, na hrudnom koši mala viditeľné modriny v tvare kríža. Nezniesiteľná bolesť bola znásobená nie šetrnými metódami skúmania stigiem a vyšetrovania rôznych odborníkov. Blahorečená bola v roku 2004.

Sv. Gemma Galgani (1878 – 1903) bola talianskou nositeľka stigiem od roku 1899, ktoré sa jej otvárali pravidelne každý štvrtok večer o ôsmej, keď upadla do extázy a trvali do piatku, do tretej popoludní. Prežívala bičovanie,

korunovanie trní i smrteľnú úzkosť. V roku 1940 bola vyhlásená za svätú.

Sv. Páter Pio (1887 – 1968) mal stigmy od roku 1915 /neviditeľné/ v boku, na rukách a na nohách. Dostával sa do vytrženia, mal teplotu 48 °C. Od roku 1918 mal viditeľné stigmy, z jeho rán sa šírila vôňa kvetov. Tento nadprirodzený fenomén mu vniesol do života mnoho problémov - podozrievanie a vyšetrovanie. Rany nevykazovali známky hnisania alebo zápalu. V predvečer jeho smrti stigmy zmizli bez známok akejkoľvek jazvy.

Tu je päť bodov, o ktorých svätý Páter Pio veril, že by mali praktizovať všetci katolíci. Sú zostavené na základe rád, ktoré dal svojim početným duchovným deťom.

1. *Týždenná spoveď* - svätec ju chápal ako očistenie duše, aj v čistej miestnosti sa podľa neho zbiera prach...

2. *Denné prijímanie* - pokora je v živote človeka dôležitá, uvedomenie si vlastnej nehodnosti prijať Pána života a smrti do svojho srdca by nám nemalo byť cudzie... Všetci sme nehodní, ale je to Ježiš, kto nás pozýva a práve On si to želá... Pokorme sa a prijímajme Ho s kajúcnyim srdcom.

3. *Spytovanie svedomia každý večer* – sv. Páter Pio bol presvedčený o správnosti takého záveru dňa, podľa neho je nevyhnutné každý večer dôsledne i čestne skúmať vlastné svedomie.

4. *Denné čítanie Svätého Písma* – sv. Páter Pio hovoril, že duchovná sila, ktorá pochádza z čítania Svätého Písma má takú veľkú moc, že nás vedie k zmene života a na cestu k dokonalosti.

5. *Modlitba aspoň dvakrát denne* – podľa svätca je dôležité nene-

chat sa odradiť, hoci nás mnoho vecí rozptyľuje, lebo modlitba je spôsob, ako sa dostať bližšie k Bohu. Je potrebné si uvedomiť, že samotná modlitba nie je cieľom. V modlitbe sa zameriavame na lásku k Bohu aj k blížnemu. Táto láska je jediný spôsob, ako skutočne povedať, že sme sa modlili.

Marta Robinová (1902 – 1981) je jednou z najväčších mystičiek 20. storočia nielen vo Francúzsku. Od roku 1930 každý piatok prežívala Kristovho utrpenie a smrť – na jej tele sa pritom objavovali krvácajúce stigmy. Povedala, že je to neznesiteľné a zároveň príjemné. Viac ako päťdesiat rokov jej jediným pokrmom bol Ježiš v Eucharistii. Postupne ochrnula na celom tele, mala zablokované hltacie svaly, nebola schopná prehltnúť ani kvapku vody. Hostiu neprehltla, lebo vzhľadom na ochrnutie to nebolo možné, hostia sama tajomne prenikla do jej vnútra.

Bolesť z lásky k Láske aj hriešnikom...

„Prečo musí láska tak ukrutne bolieť, vie v skutočnosti len Boh. Prozreteľnosť tieto šílené bolesti presiakla svojou nekonečnou láskou, ktorá dáva svätcom silu vytrvať. Pointou skutočnej lásky (do ktorej treba dozrieť) sa tak stáva obeta. Úmysel krvavej i nekrvavej obety týchto vyvolených je najčastejšie za obrátenie hriešnikov. Stav ukrutných múk prežívajú podobne, hoci v rôznej intenzite. Najzákladnejším spoločným rysom je pociťovanie opustenosti Boha, teda ľudskými slovami akoby nedostatok Boha v určitej oblasti či bode svojho života. Tento stav opustenosti až do krajnosti opisujú ako najstrašnejšie a najbolestivejšie vnútorné utrpenie, ktorému sa to fyzické ani prirovať nedá. Životnými svedectvami týchto martýrov sa tak ľudstvu osvetľuje temnota nadprirodzených tajomstiev veľkonočného trojdnia.“ /<https://zastolom.sk/stigmy-pre-zradzaju-tajomstvo-zivota/>, Júlia Kubicová/ •

Zdroje:

J. M. Höcht: Nositelia Kristových rán, ISBN 80-85291 -31-2

<https://modlitba.sk/?p=16446>, <https://modlitba.sk/?p=12301>, <https://modlitba.sk/?p=16531>, <https://modlitba.sk/?p=15622>, <https://modlitba.sk/?p=13550>, <https://zastolom.sk/stigmy-pre-zradzaju-tajomstvo-zivota/>, <https://www.zivotopisysvatych.sk/>

SKALNÉ SANKTUÁRIUM BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

PETER MARHEFKA

Na našej pozemskej púti sú každodenne prítomné znaky lásky a stretnutí Boha pre nás a s nami. Ľudia pritom nepotrebujú nič viac ako Božie milosrdenstvo. Tú lásku Boha, ktorá sa skláňa, ktorá dvíha, ktorá odpúšťa a ktorá pozdvihuje.

„Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.“ (Mt 9,13). Prorok nalieha: „Milosrdenstvo chcem“, teda odanost' srdca, ktoré priznáva svoje hriechy, robí pokánie a opäť sa stáva verným Božej zmluve. „A nie obeť“, lebo bez kajúcneho srdca je každý náboženský prejav neúčinný.

V roku 2000 pápež Ján Pavol II. kanonizoval vizionárku 20. storočia sestru Faustínu Kowalskú a ustanovil, že druhá veľkonočná nedeľa sa bude každoročne sláviť ako nedeľa Božieho milosrdenstva. V minulosti sa nazývala aj Biela nedeľa (lat. Dominica in albis) a pomenovanie pochádzalo zo zvyku, že novokrstenenci v tento deň naposledy nosili biele rúcho, do ktorého boli oblečení pri krste vo veľkonočnú vigíliu.

V roku 2006 pápež Benedikt XVI. zdôraznil, že „úcta k Božiemu milosrdenstvu nie je len sekundárnou pobožnosťou, ale neoddeliteľnou súčasťou kresťanskej viery a modlitby“. Pápež František vyhlásil mimoriadny Jubilejný rok Božieho milosrdenstva, ktorý sa začal sláviť 8. decembra 2015 a počas neho sme boli pozvaní byť milosrdní ako Otec. Všetci traja pápeži vyjadrili, že Božie milosrdenstvo patrí k podstate kresťanskej viery.

Butkov – dar Božieho milosrdenstva pre nás

Božia láska je prítomná v mnohých našich svätyniach, kde sa ľudia stretávajú s Bohom už stovky rokov. Tento absolútne nesebecký dar pre hriešnych ľudí, ktorí uznajú a vyznajú svoje hriechy pozýva k práci na šírení Božieho milosrdenstva slovom a skutkom.

Na Slovensku máme nové miesto ľudskej vďaky – Skalné Sanktuárium Božieho milosrdenstva na hore Butkov. Na tomto najmladšom slovenskom pútnickom

mieste – na hore v Strážovských vrchoch – sa už 130 rokov ťaží vápenec pre cement, ktorý spája stavby na celom Slovensku. A už to bude takmer 8 rokov, kedy hora začala spájať celé Slovensko aj duchovne – cez posolstvo Božieho pokoja.

Nájdeme tu k verejnej účte vystavené relikviáre viac ako 100 svätých a blahoslavených. V posledných rokoch boli na hore postavené a požehnané zvonica Jána Pavla II., Brána rodiny (sv. Jozef / archanjel Michal / sv. Anton) a pred ňou súsošie Svätej Rodiny, detviansky kríž a socha Zmŕtvychvstalého Krista.

Postavte na hore kríž

Drina mnohých ľudí a talentov z celého Slovenska začala v roku 2013. Prvým impulzom ku vzniku pútnického miesta bola návšteva františkánskeho minoritu pátra Eliasa Vellu z Malty, ktorý Antonovi Barčíkovi, riaditeľovi cementárne Ladce dal pri obhliadke miesta odporúčanie: „Postavte na hore

kríž!“ Ako hovorí Barčík, páter na tomto mieste videl vo videní tisíce ľudí, ktorí tu budú prichádzať.

Páter Vella na sviatok povýšenia Svätého kríža (14. september 2013) požehnal kríž na vrchole hory. Zdôraznil, že „Boh sa rád prihovára ľuďom na horách. Na kríži na Butkove nie je Ježiš – lebo je živý a odchádza s Tvojimi starosťami“. Páter Vella dodal, že každý, kto prichádza na túto horu, ju svojím výstupom a modlitbou posväcuje – posväťme ju teda aj my.

Monumentálny kríž na hore spolu so skalou, v ktorej je ukotvený, meria 12 metrov. V srdci kríža sú umiestnené vzácne relikvie dreva Kristovho Svätého kríža. V otvore do skaly (relikviári) zo strany do údolia Považia je umiestnený kamienok, ktorý sa uvoľnil pri poslednej renovácii otvoru, v ktorom stál na Golgote Kristov kríž. Tento kamienok z Baziliky Božieho hrobu v Jeruzaleme je dar pre kríž na hore Butkov od Košickej arcidiecézy. Na hore je teda kúsok Jeruzalema, a to mimoriadne vzácny kúsok skaly, na ktorej bol porazený diabol.

Na slávnosti požehnania kríža v roku 2013 boli aj partneri z Poľska, ktorí mali kontakty na poľského kardinála Dziwisa a onedlho prišla od kardinála otázka, či by mohli na Butkove postaviť pamätník Jánovi Pavlovi II., ktorý pracoval štyri roky v kameňolome. V roku 2014 prišiel kardinál na slávnosť požehnania pamätníka a daroval tomuto miestu škapuliar, ktorý Ján Pavol II. dostal pri prvom svätom prijímaní.

Kardinál Dziwis poskytol informácie poľskému predstavenému jezuitov, ten to následne spomenul pápežovi a svätý otec František si vyžiadal film a fotografie o hore Butkov s tým, že poukázal na príklad novej evanjelizácie.

Matka Milosrdenstva

V nasledujúcich troch rokoch pribudol na hore pamätník sestre Faustíne a kaplnka Božieho milosrdenstva. Tú v roku 2016 slávnostne požehnal žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. Sv. Vedľa nej sú v múre umiestnené malé kaplnky piatich svätcov: sv. Ján Krstiteľ, sv. Andrej, sv. Peter, sv. Pavol a sv. Mária Magdaléna. Následne sa tu vybuďovala aj prístupová cesta so zastaveniami krížovej cesty. No stále zaznievala požiadavka na postavenie sochy Panny Márie.

V roku 2018 bola dokončená a požehnaná šesť metrov vysoká socha Panny Márie na trojmetrovom podstavci. Na podstavci je nápis z denníčka sv. Faustíny: „Som nielen Kráľovnou neba, ale aj Matkou milosrdenstva a Tvojou matkou“.

V pravom múre mariánskeho areálu sú malé kaplnky piatich svätcov: sv. Šimon Stock, karmelitán, ktorý žil v mimoriadnej úcte k Panne Márii; sv. Fi-

loména, panna a mučenica, ktorá napriek nízkemu veku zasvätila život Božiemu Synovi a silou svojho prihovoru získala titul „Divotvorkyňa“; sv. Ludovít Maria Grignion De Montfort, mariánsky mystik, od ktorého pochádza známe heslo: „Totus tuus“ – „Celý Tvoj“; sv. Rita, rehoľníčka a mystička, ktorá dostala stigmú z trňov Kristovej koruny a jej telo zostalo neporušené dodnes a sv. Dominik Guzmán, dominikán, ktorý sa od Panny Márie naučil modliť svätý ruženec a ten sa časom stal modlitbou Cirkvi.

Skutočné prijatie daru mení životy

Správnym smerovaním k nášmu životnému cieľu je velebiť, odprosiť, prosiť, zasvätiť sa a poďakovať Bohu za jeho milosrdenstvo.

Keď skutočne prijmem dar Božieho milosrdenstva, tak táto pre-

tekajúca láska Najsvätejšej Trojice premieňa aj náš život – stáva sa zmysluplnejší a vitálnejší. Veď dobrotivý Boh dáva zázraky tým, čo veria, odvahu tým, čo dôverujú, nádej tým, čo snívajú, lásku tým, ktorí prijímajú a odpustenie tým, ktorí žiadajú.

Ako povedal svätý Ján Mária Vianney: „Naše pochybovania sú zrnkami piesku v porovnaní s obrovskou horou Božieho milosrdenstva. Nesmieme dať na hlas diabla, ktorý sa pokúša dohnať nás do zúfalstva vždy, keď nás zvedol na hriech. Kto povie - dopustil som sa mnohých hriechov, dobrý Boh mi nemôže odpustiť - sa vlastne rúha. Je to určovanie hraníc Božiemu milosrdenstvu, ktoré neexistujú. Ono je nekonečné.“ A rovnako nás uisťuje svätý Benedikt z Nursie: „Nikdy nezúfaj pred Božím milosrdenstvom.“

Božie milosrdenstvo je také veľké, že ani po celú večnosť ho nepochopí žiaden rozum. Je nevysvetliteľné tak pre ľudí ako aj pre anjelov.

Boží pokoj prichádza ku nám skrze stretnutie sa s Bohom, skrze vytrvalosť v modlitbe alebo skrze odpustenie, čím zažívame prijatie, objatie a očistenie. Nech sa dobrotivý Pán Boh pridá ku nám na cestu životom a dá nám správny smer a novú radosť v živote, aby sme mohli slúžiť Pánovi do konca nášho života.

Nech Boh žehná všetkých ľudí, ktorým sa bude na požehnanom mieste Butkov milosrdne prihovárať – cez kríž, modlitby a prostredníctvom slávenia Eucharistie. •

Bože, buď k nám milostivý a milosrdný.

PRI PRAMENI

Poznám ju roky. Nežná, citlivá, nenásilná a hlavne načúvajúca. Tak sa javí navonok. Kdesi pod povrchom však cítiť zurčiaci prameň... PhDr. Zuzana Šariská, PhD. – angažovaná laička, členka našej farskej rodiny, sociálna poradkyňa, terapeutka... Načrime z bohatstva jej života... a ďakujeme.

VIERA KUBOVČÍKOVÁ
FOTO: SÚKROMNÝ ARCHÍV

Zuzka, kde a ako sa začala kľukatiť tvoja životná cesta?

Narodila som sa do rodiny, kde som získala veľký dar – vieru a milujúcich rodičov, ktorí ma stále podporovali a podporujú. Vyrastala som s dvomi mladšími bratmi a s ich a mojimi kamarátmi a kamarátkami.

Po štúdiu na gymnáziu som krátky čas študovala medicínu, no čoskoro som zistila, že to nie je to, čo chcem. Nastalo obdobie hľadania. Cesta nebola priama. Počas oázy (2-týždňové duchovné cvičenia), som vo vnútri vnímala, ako mi Boh hovorí, že mám ísť študovať sociálnu prácu. Nevedela som o tom odbore nič. V tom čase bolo obtiažne dostať sa tam a viacerí mi tvrdili, že nemám šancu. Ja som si však povedala: „Pane, ak ty chceš, tak to zariadiš.“ A stalo sa... Štúdium sociálnej práce na Trnavskej univerzite som vnímala ako veľmi požehnaný čas. V tom čase bol dekanom na našej fakulte prof. Vladimír Krčméry, ktorý ma aj promoval. Bol pre nás - okrem iných vzácných osobností - veľkým vzorom.

Aká bola tvoja pracovná dráha?

Po skončení štúdia som zvažovala viacero ponúk. Nakoniec zvíťazila tá Božia... Začala som pracovať vo vtedajšej Pedagogicko-psychologickej poradni v Spišskej Novej Vsi, kde som mala na starosti prevenciu sociálno-patologických javov a prácu s deťmi s „problémovým“ správaním. Bol to veľmi dobrý čas. Naučila

som sa mnohé veci, spoznala som múdрых a šikovných ľudí a mala som veľmi dobré kolegyne.

Istý čas som externe pracovala na Katolíckej univerzite v Ružomberku i Teologickom inštitúte v Spišskom Podhradí, kde som sa starala o sociálno-psychologické výcviky pre študentov a neskôr aj vyučovala sociálnu psychológiu. Naďalej som sa vzdelávala a ukončila dlhodobý psychoterapeutický výcvik v Košiciach. Neskôr moje kroky Boh viedol do Spišskej katolíckej charity, kde od roku 2011 pracujem ako špecializovaný sociálny poradca a terapeut.

Čo je náplňou tvojej práce teraz?

Špecializované sociálne poradenstvo má široký záber. My sa venujeme ľuďom, ktorí sú v núdzi; ktorých trápia psychické ťažkosti; ktorí bojujú so závislosťami rôzneho druhu; ktorí sú týraní alebo zažívajú domáce násilie, ale tiež ľuďom so zdravotným postihnutím a ich rodinným príslušníkom. Poradenstvo sa poskytuje ambulantnou formou a je bezplatné. Môže oň požiadať každý, kto má problém a nevie ho sám alebo s pomocou svojich blízkych vyriešiť, či nájsť odpovede na svoje otázky.

Čo ťa na tvojej práci fascinuje najviac?

Je to prerod človeka krehkého, emočne zraneného a uboleného na človeka vnútorne silnejšieho a emocionálne stálejšieho. Môžem povedať, že každý deň vidím v životoch mojich klientov, ako Boh koná, ak mu

**NEEXISTUJE NIČ VÄČŠIE A SILNEJŠIE
AKO EUCHARISTIA – MOŽNOSŤ
SPOJIŤ SA NIELEN DUCHOVNE, ALE AJ
FYZICKY SO ŽIVÝM BOHOM. JE TO TÁ
NAJSENZAČNEJŠIA SPRÁVA VŠETKÝCH ČIAS.**

PhDr. Zuzana Šariská, PhD.
– sociálna poradkyňa

to dovoľia. Spôsob svojej práce neobmedzujem iba na čisto odbornú činnosť. Snažím sa ľudí povzbudzovať k tomu, aby využili všetko, čo môžu na svoje vyliečenie. Ak sú veriaci, ponúkam im pozvať do situácie, v ktorej sa nachádzajú Boha a dovoliť mu konať. Ak sú hľadajúci, pozývam ich k hľadaniu pravdy. Ak patria k tým, ktorí ešte nespoznali Božiu lásku, predkladám ich Bohu, aby ju spoznali.

Existujú zranenia, ktoré sme získali počas života a ktoré môže vyliečiť jedine Boh. Iné rany sme si spôsobili sami nesprávnymi rozhodnutiami a aj tie potrebujeme odovzdať Bohu a požiadať ho o pomoc.

Čo pociťuješ ako veľmi ťažké v tejto práci?

Niekedy som naozaj psychicky veľmi unavená a vyčerpaná zo všetkých problémov, ktoré denne s klientmi zažívam, nehovoriac o byrokratických postupoch, ktoré sú veľkým bremenom ľudí tejto doby.

Aké schopnosti by mal mať dobrý sociálny poradca?

V rámci vlastného výskumu v jednej odbornej práci som si uvedomila, že práca sociálneho pracovníka nestojí tak na odbornosti ako na osobnosti daného pracovníka a na schopnosti vytvorenia vzťahu dôvery medzi pracovníkom a klientom. Preto sa domnievam, že v každej pomáhajúcej profesii potrebujeme v sebe rozmnožovať dobro a to môžeme skrze zakúšanie Božej dobroty. Ak ja vnímam vo svojom živote, že Boh je ku mne dobrý, chcem aj ja túto dobrotu odovzdávať ďalej, nechcem si ju nechať len pre seba. Dávaním sa stávam lepšou a verím, že aj svätejšou.

Ako pracuješ na svojom odbornom rozvoji?

Absolvovala som veľa odborných výcvikov, vzdelávaní... Človek ale vekom zisťuje, že stále ešte toho málo vie. Dôležité je byť aj v tomto smere múdrom a ako povedala blahoslavená Matka Alfonza Mária Eppingerová: „nič nemáte podnikáť a nič radiť skôr, kým nepoprosíte Boha o radu“. V Bohu je všetka múdrosť a poznanie.

Pomáhaš riešiť mnohé hraničné situácie životoch ľudí. Aké sú tieto problémy?

Problémy, s ktorými ľudia za mnou najčastejšie prichádzajú sa týkajú vzťahov a bolestí, ktoré si vo vzťahoch spôsobujeme. Potrebujeme sa teda učiť vidieť situácie okolo seba aj pohľadom druhého človeka a prosieť o Božie svetlo.

Musíme sa naučiť umeniu odpúšťať a zabúdať. Ako sa píše vo Svätom Písme: „a na ich hriechy a nepravosti si už viac nespomeniem.“ (Hebr 10,17). Potrebujeme mať pamäť, ktorá zabúda na urážky a bolesť spôsobenú blížnymi voči nám.

Problém, ktorý sa nevyhýba ani veriacim ľuďom je závislosť na alkohole/drogách. Trpí nielen postihnutý, ale aj celá rodina. Ako sa dá pomôcť?

Myslím si, že neexistuje problém, ktorý by sa nedal riešiť. V prvom rade musí sám závislý chcieť niečo so svojím problémom robiť. Ak on nechce, my nič nezmôžeme. Tak, ako nám Boh dáva slobodu, musíme aj my dať druhým slobodu pri rozhodovaní sa, ale vždy a za každých okolností ho môžeme sprevádzať modlitbou. Veď najsilnejšia zbraň sveta je predsa modlitba. Ak sme ochotní modliť sa a dôverovať Bohu, máme mocný nástroj v rukách, aj keby vonkajšie okolnosti hovorili o opaku.

Ak závislý chce zmeniť svoj život, je to veľký krok vpred na ceste uzdravenia. V spolupráci s odborníkmi a s Božou uzdravujúcou mocou môže začať robiť malé kroky na ceste uzdravovania. A v tomto procese môže byť aj jeho rodina uzdravovaná, pretože či si to priznajú členovia rodiny alebo nie, sú zo závislosti svojho blízkeho taktiež zranení a chorí.

Zuzana Šariská pomáha počas potravinovej zbierky

Zuzana Šariská ako lektorka

Čas, ktorý prežívame (pandémia Covidu 19) kladie mimoriadne nároky na psychiku človeka. Niektorí strácajú nádej, majú existenčné problémy. Čo by si poradila, aby si ľudia dokázali udržať „nadhľad“ v tejto situácii?

V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že sme telo, duša a duch. Potrebujeme sýtiť všetky tri zložky, nielen jednu alebo dve. To, čo vpúšťame do svojho srdca a do svojej mysle, vytvára mozaiku našich emócií a na základe nich zažívame vo svojom živote nádej, pokoj, radosť alebo beznádej, nespokojnosť a smútok. Musíme si strážiť svoje srdce – to je oblasť duševná. Oblasť ducha môžeme sýtiť modlitbou a spojením s Bohom, inak svojho ducha „nenakrímime“. Žiaľ, táto oblasť je často poddimenzovaná. Odporúčam viac sa naladiť na spojenie s Bohom ako s médiami (TV, internet).

Je systém sociálnej pomoci na Slovensku dostatočne rozvinutý?

Sociálna pomoc u nás na Slovensku je skôr vo forme sociálnej kontroly ako pomoci. Inštitúcie, ktoré majú na starosti rodiny sa začali len nedávno transformovať a učiť sa pomáhať klientom, nie ich represívne kontrolovať. Klienti, deformovaní týmto systémom, pod tlakom represívnych opatrení síce vykonajú požadovanú zmenu, tá ale nemá trvalý charakter, pre-

tože nie je zvnútornená. Akonáhle kontrola zo strany štátu pominie, vracajú sa k starému spôsobu života. Donucovanie a kontrola nikdy nevedla k trvalej zmene. Potrebujeme si to uvedomiť a učiť ľudí prebrať zodpovednosť za svoj život.

Čo by si navrhovala na zdokonalenie systému sociálnej pomoci u nás?

Privítala by som viac poradenských centier, ktoré by pomáhali klientovi riešiť jeho ťažkosti a problémy. Spolu s klientom by vytvorili stratégiu zmeny jeho života, stanovili jednotlivé konkrétne kroky a pomáhali mu ich dosahovať. Takéto sprevádzanie klienta by bolo dlhodobejšieho charakteru a zmena, ktorá by u neho nastala, by mohla byť trvácnejšia. Samozrejme, musíme sa zmieriť s tým, že nie všetci chcú meniť svoj život a pracovať na sebe.

Ako by si vyjadrila svoju životnú misiu?

Sv. Terezka z Lisieux povedala: mojím povoláním je láska. Myslím si, že mojím povoláním je byť tu pre druhých, sprevádzať ich životom a prijímať ich takých, akí sú, aby skrze prijatie dokázali milovať Boha, seba a iných.

Uvedomujem si, že som volaná do služby duchovného poradenstva a snívam o tom, že v rámci našej

JEŽIŠA SA OPLATÍ MILOVAŤ.

cirkvi budú ľuďom k dispozícii duchovní poradcovia, ktorí pomôžu veriacemu človeku preklenúť náročné obdobie v jeho živote alebo vybojovať nejaký boj týkajúci sa konkrétneho problému.

Viem, že patríam výhradne Bohu a túto túžbu Boh vložil do môjho srdca už dávno. Teším sa na to, čo má pre mňa ešte pripravené. Odo mňa očakáva dôveru, vernosť a trpezlivosť, čo vôbec nie je v dnešnej instantnej dobe jednoduché.

Ako vnímaš vo svojom živote kríž?

Ako dielo lásky. Sv. Matka Tereza povedala: „láska bolí“. Áno, kríž niekedy tlačí a spôsobuje bolesť. Aj státie pod krížom spôsobuje bolesť, ale práve pod ním je zdroj života, lebo z Ježišovho boku vytryskol prameň uzdravenia a milosrdenstva. Pod krížom vždy nájdeme svätú Matku – Pannu Máriu, ona verne stála pod krížom a verne stojí aj pri nás. Boh nás nikdy nenechá samých a vždy nám pošle niekoho, kto nám pomáha na našej ceste nesenia kríža.

Viera v Boha je integrálnou súčasťou tvojho života. Ako ju žiješ, rozvíjaš?

Rodina bola odrazovým mostíkom vo viere. Neskôr som prijala Boha osobne do svojho života ako svojho Pána a Spasiteľa.

Keď som mala 19 rokov, zažila som osobné obrátenie. Pán menil moje srdce aj vďaka oázam a DAŠKE (Diecézna animátorská škola), kde som zažila veľa vnútorného uzdravenia a milostí. Nevieam, kde by som teraz bola, keby som nemala tieto príležitosti.

Mnoho som dostala a mám túžbu dávať to ďalej. Som súčasťou tímu ŠAS (Škola autentických srdiec), ktorú ponúkame mladým ľuďom, aby spoznali lepšie Boha, naučili sa ho milovať, mohli prijať jeho uzdravujúcu lásku a boli svetlom pre druhých.

V rámci našej farnosti sa snažím byť nápomocná službou lektora a takmer 25 rokov som súčasťou nášho speváckeho zboru. Tiež som členkou modlitebnej skupiny, ktorú vedie kňaz, ktorý pôsobil v našej farnosti a zapájam sa do aktivít, ktoré sú v rámci tejto služby potrebné.

Snažím sa žiť svoju vieru a pretavovať ju do konkrétnych činností. Na prvom mieste je ale osobná modlitba. Bez nej sú všetky činnosti a aktivity

prázdne. Práve v modlitbe spoznávam, do čoho som Bohom volaná a čo odo mňa Boh skutočne očakáva.

Tvoja práca si vyžaduje veľa empatie k ľudským osudom, problémom. Ako sa staráš o svoju psychohygienu?

Mojou hlavnou psychohygienou je predovšetkým čas, ktorý trávim s Bohom. Mojou záchranou je eucharistia a svätá omša. Bez tohto lieku moje srdce chradne.

Veľmi rada tiež trávim čas prechádzkami v prírode. Objavila som nordic walking (severská chôdza s paličkami) a je to super. V prírode môžem objavovať stopy Boha a keď je nádherné slnečné počasie, moje srdce skáče od radosti. Mám veľmi rada more a prechádzky po pláži. Taktiež milujem bicyklovanie - viator vo vlasoch, lyžovanie, bežky alebo klasické lyžovanie.

Keby si mala vymenovať najdôležitejšie piliere Tvojho života, ktoré to sú?

Základom je Boh, viera v neho, modlitba, sviatosti, Sväté písmo. Na Bohu sú postavené vzťahy, v ktorých žijem. Veľkou oporou je pre mňa rodina – rodičia, bratia s manželkami, synovci, spoločenstvá, ktorých som súčasťou, kamarátske a priateľské vzťahy. Ďalším pilierom je vyváženosť v dávaní seba a prijímaní lásky od Boha a od ľudí, a veľmi dôležitá je vernosť a vytrvalosť v kráčaní po ceste, na ktorú som Bohom volaná.

Čo by si si priala ako sociálna poradkyňa?

Aby naše životy a naša práca ukazovali na Ježiša a priťahovali ľudí k Bohu, aby Božie plány boli našimi plánmi a robili sme veci a aktivity s Božou múdrosťou.

Čo by si priala našej farnosti?

Priala by som nám všetkým prebudenie, nový dych, aby naše srdcia zahoreli novou túžbou robiť veci pre Božie kráľovstvo a aby naše aktivity a skutky sprevádzala čistá Božia láska, nič iné ako láska. •

Zuzka, ďakujem za rozhovor. Nech Boh žehná Tvoj život!

CHLAPEC SO SRDCOM BOJOVNÍKA

MONIKA DOBROVSKÁ

Každý mladomanželský pár sníva o tom, koľko bude mať detí, či to budú dievčatá, alebo chlapci. Majú svoju predstavu o výchove, o budúcnosti svojich potomkov. Mojmým snom bolo mať synov, lebo výchova synov sa mi zdala jednoduššia. Boh mi doprial tešiť sa z troch synov, ale daroval mi aj dcéru, aby som lepšie pochopila rozdielnosť medzi mužom a ženou, ktorá je zjavná už od malička.

Dnes sa veľa hovorí o kríze muža, kríze otcovstva. Je to na nás rodičoch, aby táto kríza pominula. Čo je potrebné urobiť, aby z našich synov vyrástli zdraví, sebavedomí a hlavne zodpovední muži, na ktorých sa dá spoľahnúť a oprieť sa o nich?

„Chlapec, ktorý nemá otcovský vzor, je ako bádateľ bez mapy.“

Výchova chlapcov je veľmi špecifická. Muž je vo svojej podstate bojovník, dobyvateľ a dobrodruh. Má rád výzvy, ktoré zdoláva (postaviť najvyššiu vežu z kociek, skočiť do najväčšej mláky, či zdoláť najvyšší štít). Je akoby večné dieťa. To má v živote veľa výhod, lebo cez mnohé starosti prejde s ľahkosťou a nadhľadom.

Muži a chlapci sa učia tým, že niečo robia, teda prostredníctvom skúseností. Nemusíte veľa hovoriť a vysvetľovať, ukážete im a oni svojou skúsenosťou nadobudnú nové schopnosti. Rovnako nepotrebnú veľa rozprávať. Hovorila iba o podstatných veciach, na rozdiel od dievčat. Samozrejme je to individuálne, ale podstatná je v ich živote istota, že je tu niekto, kto ich vypočuje, kto je ich vzorom

a komu sa chcú podobať. Tu zohráva veľkú úlohu otec. Je ten, kto sa so synmi hrá. Spoločne prežívajú dobrodružstvá, chodia do hôr, stavajú modely lietadiel, či lodí a púšťajú uzdu svojej fantázii a tvorivosti. Otec má pri výchove synov nezameniteľné miesto. Určite je s ním väčšia zábava ako s nami ženami. Ak v rodine chýba, je potrebné, aby ho nahradil iný mužský vzor – dedko, strýko, kňaz...

V pote tváre budeš dorábať svoj chlieb – hovorí Boh Adamovi, preto ak muž nemá prácu, nie je vo svojej koži. Je mrzutý, nespokojný. Často sa potom utieka k alkoholu či iným nerestiam. S chlapcami je to rovnaké. Ak sa nudia, vedia povymýšľať veľa hlúpostí. Preto je potrebné ich od mala zapájať do domácich prác, viesť ich k pomoci a spoluzodpovednosti. Ak bývate v paneláku, je dobré nájsť priestor, kde sa vaši chlapci môžu realizovať aj v praktických zručnostiach – pracovať s kladivom, pílou, vrtačkou. Je potrebné dať im priestor. Začnite vyrezávaním paličiek, lodiek, neskôr vyrobte vtáčiu búdku, chlapci budú na svoje dielo určite náležite hrdí a to zvyšuje aj ich sebadôveru. My mamy sa o nich bojíme, aby si neublížili, nezranili sa, ale ak si to nevyskúšajú, je to akoby sme im pristríhli krídla.

Ďalšou dôležitou úlohou je viesť ich k úcte voči matke. Ako sa správajú k nej, tak sa budú správať neskôr aj k svojej manželke. Ak je mama pre nich len slúžkou, ktorá za nich všetko urobí, rovnaké to bude v manželstve. Ak im otec ukáže, ako si svoju manželku váži, donesie jej kvety, či poteší ju

nejakou drobnosťou, určite na to nezabudnú. **Slová hýbu – príklady tiahnu.** Rovnako musia cítiť aj lásku mamy. Tá im dodáva pocit, že sú dôležití a nenahraditeľní. Sú jej ochrancami a pomocníkmi.

V dnešnej dobe je mierou úspešnosti zisk a postavenie, mierou kvality života je množstvo zábavy. To nasávajú aj naše deti. Je im to podsúvané z každej strany. Slovenské príslovie hovorí: Najprv práca, potom zábava! Rovnako aj - Ohýbaj ma mamko, dokiaľ som ja Janko - je tu na mieste. Ťažko vysvetlíte pubertiakovi, že má ísť vyniesť smeti a pomôcť v kuchyni, keď on práve na online hre bojuje o svoj život. Preto je potrebné vstúpiť zmysel pre povinnosť už od malička. Využite pritom vhodnú motiváciu. (napr. piráti, vaša loď sa potápa, všetko nepotrebné je nutné odpratať z lode a vyniesť na ďaleký ostrov). Samozrejme to zaberie u malých, ale v každom veku majú chlapci niečo, čomu venujú svoj čas a prečo to ochotne spravia. Dôležitá je aj fyzická námaha, cvičenie, šport. Pri hrách sa chlapci učia byť čestní, féroví, prekonávajú výzvy a prekážky a učia sa spolupracovať v tíme.

Byť mužom nie je vôbec jednoduché, nieť zodpovednosť za seba a svoju rodinu prináša mnoho odriekania. Preto je vhodné ich na to pripraviť už od mala hrovou formou ako potom nariekať a byť nešťastný. A nakoniec to najpodstatnejšie. Bez modlitby sa nám to zriedka podarí. Inšpirujme sa príkladom svätej rodiny a zvlášť svätého Jozefa. •

SV. JOZEF – OPATROVNÍK BOŽÍCH POKLADOV

1. ČASŤ

Potrebujeme sa naučiť spoliehať sa na človeka, ktorý učil Ježiša – je to sv. Jozef. Iba on mal vo svojej dielni za učňa Boha – Ježiša Krista. Ako povedal sv. Ján Pavol II. – Boh zveril do Jozefovej opatery najcennejšie poklady.

PETER MARHEFKA

Ježišovo narodenie je zázračné. Jeho otcom je Boh. A svätý Jozef je vo vzťahu k Ježišovi jeho zákonným otcom. Tým, že si vzal Máriu za manželku a dal dieťaťu meno, postupoval podľa vtedajšieho zaužívaného konania židovského muža, ktorý sa hlási k svojmu zákonitému otcovstvu. Jozef žil pre Ježiša a Máriu, na seba zabúdaj. Pre Pannu Máriu bol zákonným a čnostným manželom a ochrancom. Pre Ježiša bol vzorom dobrehého a starostlivého otca a dobrý otec je obrazom trpezlivého Boha. Svätý Jozef je hlavou Svätej rodiny. V tejto hodnosti sa mu nik nevyrovná a preto si zasluhuje osobitnú úctu.

Pozemská línia kráľa Dávida končí ušľachtitou smrťou Jozefa; no v Ježišovi Kristovi – Jozefovom synovi, línia kráľa Dávida trvá večne. V Ježišovi sa završil prísľub, ktorý kráľ Dávid dostal od Boha cez proroka Nátana: „A Pán ti oznamuje, že Pán postaví dom tebe (2 Sam 7, 11) a pokračuje: „A ja upevním trón jeho kráľovstva

naveky“ (2 Sam 7, 13). Kategória „dom“ v staroveku predstavovala viacgeneračnú rodinu, osoby spojené príbuzenskými vzťahmi a jeho najväčším požehnaním boli deti. Práve Jozef je dôležitým stavebným článkom v tomto „dome“. Nenápadný, ale nenahraditeľný, lebo drží ten najvzácnejší živý kameň v tejto stavbe, Ježiša, Pomazaného Pánovho, ktorý sa dostáva do Dávidovej línie práve vďaka nemu. Tento mlčanlivý, spravodlivý muž mal pokoru, ktorá sa prejavila oddanosťou Bohu.

Svätý Jozef aktuálny aj dnes

Dnešní otcovia i manželia prežívajú vo svojich rodinách veľké výzvy: prijať dieťa, zabezpečiť rodinu, zmeniť zamestnanie, vytrvať v konaní dobra, urobiť rodinné rozhodnutia a vytrvať v nich, učiť svoje deti, byť im správnym príkladom a pevným bodom v oblasti života, viery a morálky. Aj každý slobodný muž je volaný stať sa

svätým Jozefom – v povolani manžela, otca, kňaza, rehoľníka, syna.

Jozefovia dnešných čias majú poskytnúť svojej rodine a spoločstvu istotu a oporu. Otcovia sa musia zveriť a uveriť Bohu rovnako ako logicky uvažujúci Jozef, ktorý mal usporiadaný život, vlastné ideály a predsa prijal ne-logické okolnosti Máriinho života. Tak majú konať aj Jozefovia dneška, ktorí veria Bohu a v dobrej veci prijímajú aj zmenu svojich plánov a predstáv. Neraz prejdú aj časom opovrhnutia, no ich pevnosť a oddanosť sprevádza ich „dom“ – rodinu, cirkev a všetkých im zverených. Mladí slobodní mládenci sa majú pripraviť na svoju úlohu Jozefa. V našej dnešnej spoločnosti hľadajú múdrosť, pokoj, logiku viery, životnú partnerku a chcú vytrvať a prekonať nástrahy čistoty, alkoholu, drog a automatov. Aj preto sú mnohí hľadajúci, nepochopení a ostávajú bez „kamarátov“. A my dospelí musíme byť citliví a vnímaví k nim a ich potrebám. Naše prijatie, dô-

Sv. Jozef a Mária

Sv. Jozef - relikvia

Sv. Jozef - pestún

vera a podpora v nich vypetuje pevnosť vyháňať sa nástrahám dneška. Potrebujú vedieť, že trpezlivosť a vytrvalosť vo viere prekoná skúšky, ktoré ich čakajú.

Účasť mužov – otcov na duchovnom živote v rodine, aj v tej našej farskej, je mimoriadne dôležitá, lebo spoločnosť bez otcov stráca oporné body. V očiach detí niet väčšej autority ako je ich otec. Bezpodmienečné prijatie dieťaťa a prítomnosť otca či starého otca v rodine predstavuje pre deti dôležitý bod v ich zdravom vývoji. Úlohou otca je poskytnúť pre dieťa také zázemie, ktoré sa stáva zdrojom vnútornej istoty pre jeho začlenenie sa do spoločnosti a pre prežívanie viery, ktorá je prepojená so životom. Šťastná rodina nie je ničím iným, než predčasným nebom. Čím sú horšie časy, tým lepšími rodičmi musia byť otcovia.

Rok svätého Jozefa

Pápež František 8. decembra 2020 vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženicha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Mimoriadny Rok sv. Jozefa potrvá do 8. decembra 2021. Príslušným dekrétom Apoštolskej penitenciárie sa na obdobie slávania „Roka svätého Jozefa“ udeľuje aj dar mimoriadnych odpustkov.

V apoštolskom liste *Patris corde* (S otcovským srdcom) svätého Jozefa opísal charakteristikami: milovaný otec, nežný a láskavý, poslušný, prijímajúci, tvorivo odvážny, pracovitý a držiaci sa v úradí – v tieni. Prehĺbil tým charakteristiku, ktorú nájdeme v litániách ku svätému Jozefovi – najspravodlivejší, najčistejší, najmúdrejší, najmocnejší, najposlušnejší, najvernejší. Pápež opisuje sv. Jozefa ako človeka, ktorý prechádza bez povšimnutia, muža každodennej diskretnej a skrytej prítomnosti, predsa však je bezkonkurenčným predstaviteľom v dejinách spásy.

Svätý Jozef zo svojho života urobil dobrovoľné obetovanie sa v láske vlozenej do služby Mesiášovi. Ako ďalej uviedol pápež František, v ňom Ježiš videl nežnosť Boha, ktorý nás neodsudzuje, ale prijíma nás, objíma, podopiera nás a odpúšťa nám. Jozef je poslušný Bohu a svojim „áno“ chráni Máriu a Ježiša. Máriu prijíma bez preventívnych podmienok dôverujúc v Pána a udalosti, ktorým nerozumie, prijíma s odvahou a silou, ktoré pramenia zo sily Ducha Svätého. Cez sv. Jozefa nám Boh opakuje: „Nebajte sa!“, pretože viera dáva význam každej udalosti, radostnej či smutnej. Pastiersky list ďalej poukazuje na kreatívnu odvalu svätého Jozefa, ktorý vie premeniť problém na príležitosť tým, že vždy na prvé miesto dáva dôveru v Božiu

prozreteľnosť. Od neho sa dá naučiť milovať Cirkev a chudobných.

Poctivý tesár – Jozef, nás učí aj tomu, akú hodnotu, dôstojnosť a radosť znamená jesť chlieb, ktorý je ovocím vlastnej práce. Svätý Otec v tejto súvislosti poukazuje na prácu, ktorá dáva dôstojnosť, stáva sa účasťou na samotnom diele spásy a je príležitosťou na realizáciu pre seba samých a pre svoju rodinu, ktorá je prvotným jadrom spoločnosti.

Jozef vedel milovať mimoriadne slobodným spôsobom – vedel nedávať sám seba do stredu, aby položil do stredu svojho života Ježiša a Máriu. Jeho šťastie je v sebadarovaní. Jeho postava je výsostne príkladná – zdôrazňuje pápež František – vo svete, ktorý potrebuje otcov a odmieta pánov – tých, ktorí si mylia autoritu s autoritárstvom, službu so servilnosťou, konfrontáciu s utláčaním.

Máme možnosť získať úplné odpustky za rozličných príležitostí v období do 8. decembra 2021. Úplné odpustky sa udeľujú za bežných podmienok (sviatostná spoveď, eucharistické prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca) veriacim, ktorí sa s duchom strániacim sa akéhokoľvek hriechu zúčastnia na prežívaní Roka sv. Jozefa pri určených príležitostiach a určeným spôsobom. Všetci veriaci majú možnosť usilovať sa prostredníctvom modlitieb a dobrých skutkov, aby za pomoci sv. Jozefa, hlavy nebeskej rodiny z Nazareta, nadobúdali útechu a úľavu od ťažkých ľudských a sociálnych súžení, ktoré postihujú súčasný svet.

Podmienky pre získanie odpustkov v Roku sv. Jozefa

Úplné odpustky môžeme získať za obvyklých podmienok (sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca) veriacim, ktorí sa zrieknu akého-

koľvek hriechu a budú sa podieľať na Roku sv. Jozefa spôsobmi stanovenými touto Apoštolskou penitenciáriou:

a) Sv. Jozef, opravdivý muž viery, nás pozýva, aby sme znovuobjavili svoj synovský vzťah k Otcovi, oddanosť modlitbe a skrze počúvanie a rozlišovanie plnili Božiu vôľu. Udeľujú sa úplné odpustky tým, ktorí budú **aspoň 30 minút meditovať nad modlitbou Otče náš alebo sa zúčastnia na aspoň jednodňovej duchovnej obnove**, ktorá zahŕňa meditáciu o sv. Jozefovi.

b) Evanjelium prisudzuje sv. Jozefovi prívlastok „spravodlivý človek“ (porov. Mt 1, 19): on, ktorý je strážcom „intímneho tajomstva, spočívajúceho v hĺbke srdca a duše“, nás nabáda objaviť hodnotu ticha, rozvážnosti a vernosti v plnení vlastných povinností. Čnosť spravodlivosti žitá sv. Jozefom je stotožnením sa s Božím zákonom, zákonom milosrdenstva. Preto tí, **ktorí po príklade sv. Jozefa vykonajú skutok telesného alebo duchovného milosrdenstva**, rovnako môžu získať dar úplných odpustkov.

c) Hlavnou súčasťou povolania sv. Jozefa bolo to, že bol ochrancom Svätej rodiny z Nazareta, ženínom preblahoslavenej Panny Márie a Ježišovým otcom pred zákonom. Aby boli všetky kresťanské rodiny povzbudzované vytvárať rovnaké spoločenstvo lásky a modlitby, aké prežívala Svätá rodina, **udeľujú sa úplné odpustky tým, čo sa v rodinách alebo spoločne ako snúbenci modlievajú svätý ruženec**.

d) Boží služobník Pius XII. zaviedol 1. mája 1955 sviatok sv. Jozefa, robotníka. Preto bude možné udeliť úplné odpustky **tým, ktorí denne zveria svoju prácu pod ochranu sv. Jozefa, a každému veriacemu, ktorý bude v modlitbe prosiť o príhovor robotníka z**

Nazareta, aby ten, kto hľadá prácu, našiel zamestnanie, a aby práca každého človeka bola dôstojnejšia.

e) Útek Svätej rodiny do Egypta „nám ukazuje, že Boh je tam, kde je človek v nebezpečenstve, kde trpí, uteká, pociťuje odmietnutie a opustenosť“. Úplné odpustky sa udeľujú veriacim, **ktorí sa pomodlia Litánie k sv. Jozefovi (pre latinskú tradíciu)**, alebo akatist k sv. Jozefovi, alebo nejakú inú modlitbu k sv. Jozefovi, vlastnú iným liturgickým tradíciám, modlitbu za prenasledovanú Cirkev a za úľavu pre všetkých kresťanov, ktorí trpia akýmkoľvek prenasledovaním.

f) Apoštolská penitenciária udeľuje úplné odpustky aj veriacim, **ktorí sa pomodlia akúkoľvek legitímne schválenú modlitbu alebo vykonajú pobožnosť ku cti sv. Jozefa napríklad „K tebe blahoslavený Jozef“, zvlášť pri príležitosti 19. marca a 1. mája**, na sviatok Svätej rodiny, Ježiša, Márie a Jozefa, na nedeľu sv. Jozefa (podľa byzantského obradu), **na 19. deň každého mesiaca a každú stredu**, teda v deň venovaný pamiatke na sv. Jozefa.

V aktuálnej situácii sa dar úplných odpustkov zvlášť vzťahuje na starých, chorých, zomierajúcich a všetkých, čo z legitímnych dôvodov nemajú možnosť vychádzať z domova, ktorí sa v duchu zrieknu každého hriechu a s úmyslom splniť tri zvyčajné podmienky, len čo to bude možné, pomodlia pobožnosť ku cti sv. Jozefa, útechy chorých a patróna dobrej smrti, ponúknuť Bohu svoje bolesti a trápenia svojho života. •

O sv. Jozefovi budeme v rámci tejto rubriky pokračovať aj v budúcom čísle.

„Som pre tento svet dost? Nesie sa so mnou istá únava... Lepí sa to na mňa ako prach, na každom kroku pribudne niekoľko zrníček... už neviem, či z toho čo činím, plynie aspoň niečo dobré... neviem sa nájsť v zhone povinností... už to niekedy nezvládam... stratila som sa niekde v hmle.“

KATARÍNA ŠEBÍKOVÁ

Takéto myšlienky nám môžu chodiť hlavou, práve v týchto časoch.

Na povrch vyplávala istá téma. Nedá sa ju ignorovať. Prišla z ne-nazdajky, no týkalo sa nás to vždy.

Cítiť z okolia tlak. Z každého možného priestoru. Či škola, či ponorka doma. Odťahovanie sa od blízkych - vlastne už ani nevieš či preto, lebo sa bojíš ukázať, alebo preto, že sa práve necítiš vo forme. Alebo už si to spracuješ sama/sám a nemusí nikoho trápiť, že si sa s niečím trápil/a. A je to máťuce. V hĺbke srdca možno cítiť, že chceš komunikovať so svetom. Ale je to ho na jednu dušu veľa.

A keď cítime toľko tlakov z každej strany, a zdá sa, akoby nám nebol nablízku, je to dost náročné. Naozaj, niekedy viac než len to. Potom už aj ľahko zabudneme prečo. Viac-menej sa to už zlieva a ja už tuším, že je zle. Je možné, že nastal nejaký skrat? Že toto je už príliš veľa? Niečo možno nefunguje tak, ako by malo, tak, ako by som chcela. A ja cítim to sucho a prázdno.

Padnem na zem a akoby už bezvládne len prosím. Prosím Jeho. Lebo počula som, že tu sa môžem cítiť dobre, vyrovnané. Medzi tým všetkým, je mojou túžbou pokoj. Už sa radšej otvorím pomoci a je

lepšie. Býva to dlhá cesta, do ktorej patria aj vypočutia či objatia. Niekedy akoby nestíham prijímať tú Lásku.

Tou ďalšou stanicou bude isté riešenie. Zrazu sa otvárajú rôzne brány, brány srdca.

Pomoc je na ceste. Centrom celého diania okolo teba je stále Boh, ktorý sa ťa stále snaží oslobodiť. Myslím, že naozaj vie, keď sa kvôli čomukoľvek trápiš. Neboj sa dať mu vedieť, ako sa cítiš, že to nezvládaš sám/sama. Božia pomoc je tu pre teba. Veď nie si tu na to, aby si v tom všetkom bol sám. •

NOVINKY ZO ZŠ SV. CYRILA A METODA

MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Ak sa tvoja práca stáva твоjím koníčkom a vidíš v nej hlbší zmysel, vtedy ti rastú krídla. Nič ťa nezastaví, ideš aj napriek prekážkam, ktoré ti život pripraví. Vzdelávanie novej generácie ten zmysel určite má.

Veľkou prekážkou, ktorá zasiahla do nášho každodenného života je súčasná pandémia, ktorá ovplyvňuje život každého z nás. Rovnako aj život v našej škole. Na mnohé zmeny sme si museli zvyknúť a prispôbiť sa, no neprestali sme na sebe pracovať a zlepšovať sa.

Vyučovanie našich žiakov v tomto školskom roku prebieha tak, že žiaci 1. stupňa sa učia prezenčne, môžu byť so svojimi učiteľmi, rovesníkmi, čo veľmi dobre vplyva na rozvoj ich osobnosti. Žiaci 2. stupňa sa už od októbra učia dištančne. Učitelia využívajú rôzne metódy, aby učenie bolo pre žiakov čo najzaujímavejšie a odniesli si z neho čo najviac poznatkov. Na zlepšenie kvality tohto vzdelávania sme zakúpili nový server, zosieťovali počítače a taktiež sme nakúpili novú didaktickú techniku - 15 ks počítačov, 3 notebooky, 3 tablety a taktiež web kamery. Umožňujú nám byť stále v spojení so žiakmi, ktorí sa vzdelávajú z domu.

Pre hlbšie prepojenie našich starších žiakov a ich rodín s tými, čo sú v škole slúžia aj duchovné aktivity, ktoré pre nás pripravujú vdp. kaplán Durčák spolu so sestričkami Chiarou a Imaculatou. Sú to online

prenosy svätých omší, rôznych pobožností, adorácií, ktoré sú vysielané priamo z našej školskej kaplnky. Sledovať ich môžete aj vy prostredníctvom facebookovej stránky školy: <https://www.facebook.com/zs-markusny>

Okrem toho pre nás pripravujú stále nové aktivity a duchovné podnety, aby naša láska k Bohu i blíznym rástla. Počas pôstneho obdobia prostredníctvom školského systému EduPage rodičia, zamestnanci školy a všetci žiaci každý deň dostávajú pôstne zamyslenia. Vytvárali sme aj reťaze dobrých skutkov, ktorými vyzdobíme kaplnku na oslavu vzkrieseného Krista.

V tomto školskom roku sme zareagovali aj na výzvy, vypracovali mnohé projekty a tešíme sa, že sme boli úspešní.

Národný projekt **Pomáhajúce profesie v edukácii detí a žiakov** nám umožnil v termíne od 1.3. 2021 do 31. 8. 2022 vytvoriť na škole inkluzívny tím: špeciálny pedagóg, sociálny pedagóg, 2 pedagogickí asistenti, ktorí v spolupráci s triednymi učiteľmi a rodičmi budú pracovať so žiakmi so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami.

Nová palubovka v telocvični

Online karneval

UDALOSTI ZO ŽIVOTA FARSKEJ RODINY

Prostredníctvom rozvojového projektu **Čítame radi** sme získali finančný príspevok v hodnote 800€ na nákup kníh do školskej knižnice, ktorej priestory plánujeme vylepšiť, aby sa v nej žiaci cítili čo najpríjemnejšie. **Microbit v škole** je názov ďalšieho úspešného projektu, v ktorom sme získali grant v hodnote 1000€ na zakúpenie sád microbitov, ktoré poslúžia na zatriktívnenie výučby informatiky, prírodovedných predmetov, záujmovej činnosti.

Nezanedbávame ani priestory našej školy. Čas, keď žiaci nemôžu pre pandémiu využívať priestory telocvične sme využili na renováciu palubovky. Zakúpili sme aj skrinky do školskej šatne, nakoľko nás čaká jej modernizácia. Do školskej kuchyne sme zakúpili mraziace boxy a zapojili sme sa aj do výzvy – dotácia pre školské jedálne, prostredníctvom ktorej by sme chceli získať financie na nákup nových výdajných pultov a umývačky riadu.

To, že sa snažíme pre žiakov vytvárať podnetné prostredie, nám žiaci odplácajú svojimi úspechmi v rôznych súťažiach, ktoré v tomto čase prebiehajú online formou. Veľkú radosť máme z úspechu Andreja Gburíka, ktorý vo svojej kategórii získal **1. miesto** v okres-

nom kole olympiády z nemeckého jazyka. Postúpil do krajského kola, kde skončil na peknom 7. mieste. Hugo Jakubov získal dvakrát **2. miesto** v okresnom kole geografickej a tiež dejepisnej olympiády. Emanuel Kolár bol úspešný riešiteľ matematickej olympiády, ktorý postúpil do krajského kola.

Pre žiakov sme pripravili aj mnohé iné aktivity, aby sme im tento čas, keď sme viac odlúčení, spríjemnili. Počas fašiangov sme zorganizovali online karneval, 15. februára sme si pripomenuli patrónov našej školy sv. Cyrila a Metoda a v marci sme pre nich pripravili čitateľskú súťaž i súťaž o najväčšieho knihomola.

Ak sa vám aktivity našej školy páčia a chcete prispieť k vylepšeniu jej priestorov, či skvalitneniu vyučovacieho procesu, podporte nás prosím 2% z vašich daní. Tlačivo nájdete na stránke školy: www.markusnv.edupage.org

V najbližšom čase pripravujeme zápis žiakov do 1. ročníka našej školy. Na našich prváčikov sa už veľmi tešíme a budeme radi, že sa stanú súčasťou našej školskej rodiny. •

Riaditeľstvo Základnej školy sv. Cyrila a Metoda oznamuje rodičom,

že **ZÁPIS ŽIAKOV DO 1. ROČNÍKA** pre školský rok 2021/2022 sa uskutoční

7. – 9. apríla 2021

v čase od 13.00 do 16.30 hod.

v budove ZŠ za prísnych hygienicko-epidemiologických opatrení bez osobnej prítomnosti detí.

Prosíme Vás, aby ste vypísali elektronický formulár prihlášky, ktorý je zverejnený na web stránke školy. Vytlačenu a podpísanu prihlášku prineste so sebou (spolu s vaším preukazom totožnosti a rodným listom dieťaťa). Pre zápis do našej školy nie je potrebné dodržať rajonizáciu.

Ak by situácia neumožnila uskutočniť zápis prezenčne budeme Vás telefonicky kontaktovať, kde si dohodneme presný postup a termín online zápisu.

Možnosť zápisu mimo uvedeného termínu po dohode na t.č. 053/4188830, 0940 629 072

Základná škola sv. Cyrila a Metoda
v Spišskej Novej Vsi

ZÁPIS PRVÁČIKOV

NA CIRKEVNÚ ZÁKLADNÚ ŠKOLU

Termín zápisu:
7.-9. 4. 2021
Od 13:00 do 16:30

Tešíme sa na Vás!

Markušovská cesta 8, 052 01 Spišská Nová Ves
053/4188831 - sekretariát

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

JANA MARCINČINOVÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Už je to viac ako rok, čo s ma-
lou prestávkou v septembri a
októbri učíme na dialku, dištančne,
online. Mnohí z nás – učiteľa
a žiaci – si na to takmer zvykli,
hoci všetci dobre vieme, že to nie
je dlhodobo únosné a neprospie-
va to ani duševnému, ani telesné-
mu zdraviu. Ale s výzvami života
sa treba popasovať a využiť ich na
osobnostný rast a formáciu. Či sa
nám to v škole darí, ukážu až na-
sledujúce roky.

Napriek tomu sa snažíme, aby
vyučovanie bolo efektívne a to sa
pokúšame dosiahnuť rôznymi no-
vými spôsobmi, ktoré umožňuje
práve online komunikácia. Paradox-
ne sa dnes vieme skontaktovať
s ľuďmi, ktorí by inak k nám do
školy fyzicky neprišli. Nedávno
sme sa takto celá škola zúčastni-
li **virtuálneho stretnutia s pra-
covníkom americkej ambasá-
dy Stephenom Whiteom**, ktorý
sa venuje ekológii a klimatickým
zmenám, a ktorý ako Američan
narodený na Havaii priniesol na-
ším študentom možnosť debatovať
po anglicky aj na rôzne iné témy.

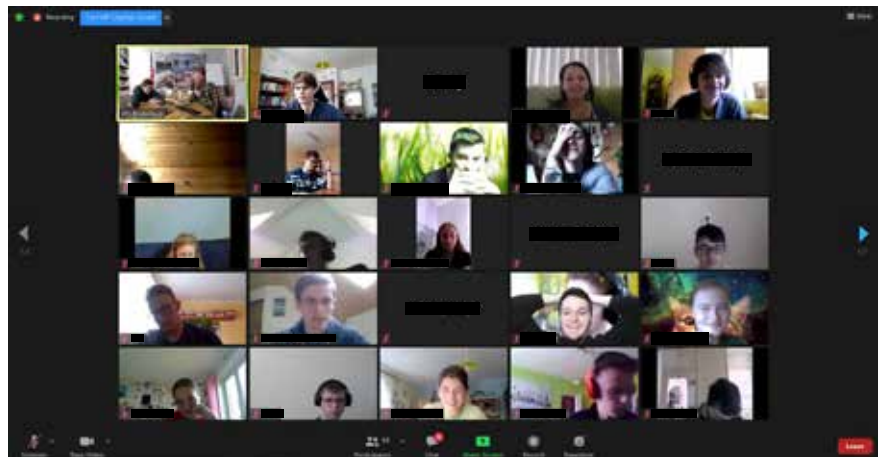
Pre budúcih stredoškolačkov sa
každoročne organizovala tzv. Bur-
za stredných škôl, v tomto roku iba
formou propagačného videa, ktoré
si školy pripravili a prostredníc-
tvom CPPPaP boli sprístupnené
deviatakom a ich rodičom. Okrem
toho sa vo februári konal u nás aj
Deň otvorených dverí, ktorý sme
zorganizovali formou diskusného

televízneho štúdia v škole v pria-
mom prenose, kde moderátor Lu-
káš Frankovič (naš bývalý žiak)
viedol dialóg s pani riaditeľkou

Mgr.Otíliou Berkovou, žiakmi ško-
ly a dvoma pedagógmi o všetkom,
čo by mohlo byť pre prípadných
záujemcov o štúdium zaujímavé.

Školské televízne štúdio DOD

Online beseda s pracovníkom americkej ambasády S. Whiteom

Záznam z tohto **online DOD aj propagačné video** si môžete kedykoľvek pozrieť na stránke školy či sociálnych sieťach. Milí deviataci, tešíme sa na vás v septembri!

Pri príležitosti **Dňa počatého dieťaťa 25.marca** sme nemohli vyraziť do ulíc rozdávať biele stužky na podporu nenarodených detí, ale naše tretiačky vytvorili tematické plagáty pre šírenie na sociálnych sieťach. Mali sme takisto možnosť zorganizovať online stretnutie celej školy s vdp. Dušanom Škurlom, ktorý sa aktívne venuje téme „pro-life“. Sprevádzal nás témou „za život“ a bol milo prekvapený zrelosťou našich študentov.

Nevynechávame ani rôzne **súťaže a olympiády**, ktoré sa taktiež konajú dištančne. Náš štvrták Radovan Marcinčin sa na krajskom kole olympiády zo slovenského jazyka umiestnil na peknom 4.mieste a stal sa tak úspešným riešiteľom. Aj v biblickej olympiáde naši zabojovali a v zložení Katarína Pacáková, Andrej Kalík a Radovan Marcinčin vyhrali dekanátne kolo a postúpili na diecézne. Tretiak Samuel Repaský postúpil na krajské kolo Stredoškolskej odbornej činnosti s prácou z odboru biológia: Produkcia bioplynu z domáceho odpadu.

Opäť aj tento rok vás chceme poprosiť o poukázanie **2% vašich daní** pre neziskovú organizáciu Mišík, n.o., ktorá pôsobí pri našej škole a všetky príspevky idú na aktivity pre našich študentov. Potrebne tlačivá nájdete na webovej stránke školy. Ďakujeme!

V tejto zvláštnej dobe nezabúdame ani na duchovné aktivity a povzbudenie. Obnovili sme spoločnú modlitbu Korunky každý utorok cez zoom, na školskom FB a Instagrame uverejňujeme v spolupráci s naším pánom kaplánom krátke duchovné jednohubky a pred sviatkami Veľkej noci chystáme spoločnú zoomovú modlitbu krížovej cesty.

Ťažké časy vytvárajú silných jedincov, využime to. A nech sa čím skôr stretneme tvárou v tvár. •

VÁŽENÍ RODIČIA A PRIATELIA ŠKOLY,
POMÔŽTE NÁM SKVALITNIŤ
VÝCHOVNO-VZDELÁVACÍ PROCES.
DARUJTE NÁM 2% Z VAŠICH DANÍ.
ĎAKUJEME.

CGŠM MIŠÍK
CIRKEVNÉ GYMNÁZIUM ŠTEFANA

ZVIDITELNI NEVIDITELNÉHO ČLOVEKA!
25. marca

deň
POČATÉHO dieťaťa

Oslávme život spoločne a príneme si bielu stužku. Tak ako nemá byť právo na dieťa, nemá byť ani právo zbraňovať sa dieťaťu. Aj tento rok je tu opäť príležitosť dať hlas tým, čo sú v skrytosti a sami sa nevedia zviditeľniť, či brániť. Pomôžte nám šíriť myšlienku, že život je dar!

www.25marec.sk

Plagát Katky Pacákovovej ku Dňu počatého dieťaťa

Milí kamaráti,

každý svätý má svoj atribút - vec, s ktorou sa najčastejšie zobrazuje na obrazoch, či sochách. Väčšinou sa táto vec nejako spája s jeho životom. Napríklad svätý Peter sa zobrazuje s kľúčmi, lebo Ježiš mu dal kľúče od nebeského kráľovstva. Svätý Pavol, šíriteľ Božieho slova medzi pohanmi, s knihou. Atribútom svätca, o ktorom sa niečo dozvieme je ľalia, či dieťa Ježiš na jeho rukách. Určite už tušíte, že je to svätý Jozef, ktorého rok teraz v Cirkvi prežívame.

Čo o ňom viem?

- pestún Pána Ježiša
- bol tesárom
- pochádzal z Dávidovho rodu
- ochranca svätej rodiny
- patrón tesárov, robotníkov a umierajúcich
- jeho atribúty sú aj tesárske náradie, píla, sekera...

V čom je výnimočný a jedinečný?

- muž živej viery
- pokorný a tichý
- spravodlivý a pracovitý
- zodpovedný a spoľahlivý
- Boh mu zveril ten najväčší poklad, svojho Syna
- ochranca svätej rodiny

Nepozerajme na sv. Jozefa len s posvätnou úctou, ale učme sa od neho čnostiam živej viery, poslušnosti a tichosti, v akej prežil celý život. Na to, aby splnil svoje poslanie, nepotreboval veľké slová, ale pracovité ruky a milujúce srdce. Čím menej hovoril, tým hlasnejšie cez neho hovoril Boh. Najlepšie si ho uctíme tým, že sa od neho naučíme plniť Božiu vôľu v konkrétnostiach svojho života.

Vaša Vranka Danka

1. ÚLOHA

Svätý Jozef s Máriou veľa cestovali. Najprv šli z Nazareta do Betlehema sa dať zapísať. Neskôr utekali do Egypta pred Herodesom, ktorý chcel Ježiša zabiť. Jozef vždy viedol svoju rodinu správnou cestou. Nájdi včielke správnou cestu.

2. ÚLOHA

Pri práci v tesárskej dielni musel mať sv. Jozef dobrú predstavivosť a logické myslenie. Vymaľuj slimákovi jeho domček, použi farby v správnom poradí.

